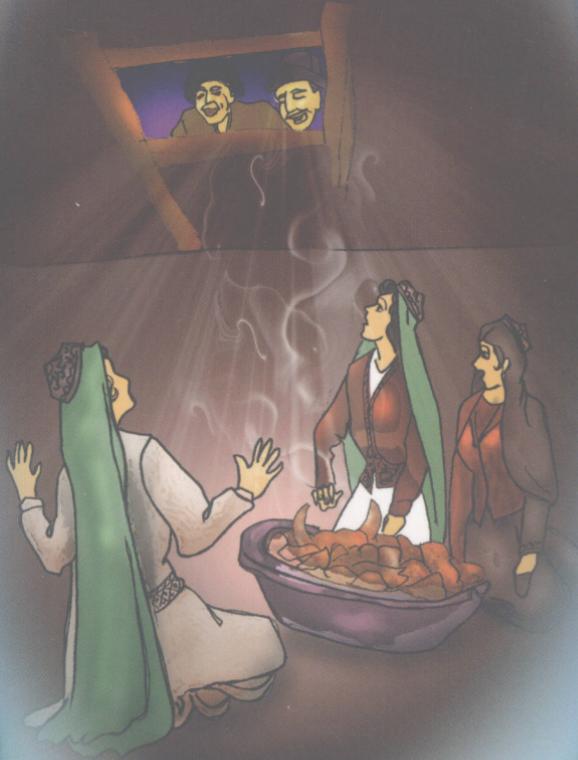

لۇيغۇر خلق چۈچ كىمى

مازاڭخور مازاڭقاڭىزىلەر

شىنجاڭ خلق نەشىپاتى

ئۇيغۇر خالق ئېغىز ئەدبيياتى قامۇسى

مازاخور مازاقتانولمر

«ئۇيغۇر خالق ئېغىز ئەدبيياتى قامۇسى»
تەھرىر ھايىئىتى ناشرىگە تەبىيارلىغان

شىنجاڭ خالق نەشرىياتى

ئەمپۇچى 2007 - يىلى

图书在版编目(CIP)数据

嘲笑的后果：维吾尔文 / 《维吾尔民间文学大典》编委会编. -
乌鲁木齐：新疆人民出版社，2007.1

(维吾尔民间故事)

ISBN 978 - 7 - 228 - 10835 - 0

I .嘲... II .维... III .维吾尔族 - 民间故事 - 作品集- 中国 -
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV .I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第006072号

策 划：阿布都热合满·艾白
 艾合买提·伊明

责任编辑：艾合买提·伊明

责任校对：阿布列孜·阿巴斯

封面设计：买买提·努比提

嘲笑的后果 (维吾尔文)
(维吾尔民间故事)
《维吾尔民间文学大典》编委会编

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐解放南路348号 邮编：830001)
新疆新华书店发行
新疆新华印刷厂印刷
880×1230毫米 32开本 2.375印张
2007年1月第1版 2007年1月第1次印刷
印数：1—5000

ISBN 978 - 7 - 228 - 10835 - 0 定价：4.50元

پلانلىغۇچىلار:

ئابدۇراخمان ئەبەي

ئەخەمەت ئىمەن

مدسۇل مۇھەممەرى: ئەخەمەت ئىمەن

مەسۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابىاس

مۇقاۋا لايىھىلىكىچى: مەممەت نەۋەت

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

مازاقخور مازاقتا ئۆلەر

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھېئىتى نەشرگە تىيارلىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلىدى

(ئۇرۇمچى شەھرى جەنۇبىي ئازادىق يولى № 348)

شىنجاڭ شىنخۇ كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇ باسما زاۋۇتىدا بىسىلىدى

فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر، 32/1

باسما تاۋقىقى: 2.375

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىرازى: 5000 — 1

ISBN 978-7-228-10835-0

باھاسى: 4.50 يۈەن

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبدى، ئاخمات ئىمن
ماسئۇل مۇھارىرى: ئاخمات ئىمن
مۇقاۋىنى لايىھىلىكچى: ئامات نەۋىبىت

مۇن دېرى

1	كاج بىلەن جاھىل
5	نادان ۋە تادان
7	بەش گاس
14	ئىست، ھۇنىرىم
18	كاج خوتۇنىنىڭ ئۆلۈمى
21	ساقى كاج
38	ئىككى گىرى
45	قوغۇنچىنىڭ باھاسى
48	مەمتىكام يالغان بىلەن ئەمتىكام دىك - دىك
55	بۇقا موزايلاپتۇ
59	پادىشاھىنىڭ ساز ئاڭلىشى
64	مازاقخور مازاققا ئۆلۈر
68	بىلىمدىن

كاج بىلەن جاھىل

بۇرۇن غۇلغىنىڭ بىر يېزسىدا ئوبۇل دېگەن بىر
كىشى بار ئىكەن. ئۇنىڭ قول - ئىلکىدە خېلى بىرنەر-
سلىرى بولۇپ، ھاللىق تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. ئوبۇل
كېيىنكى كۈنلەرde تېخىمۇ باي بوپتۇ ۋە ئۆزۈمىنىڭ قىدا-
غىنى - قىلغان دەپ، كاجلىقى ھەرقانداق جاھىللارنى
ھېيران قالدىرغۇدەك بولۇپ كېتىپتۇ. ئەھلىمەھەللە ئۇنى
«ئوبۇل كاج» دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ. نەگىلا بارسا، ئوبۇل
كاجنىڭ گېپى...
1

نېمىشىدور، ئوبۇل كاجنىڭ ئۆيىدە خوتۇن تۇرماید-
غان بولۇپ قاپتۇ. ئۆيلىنىي دېسە، «ۋىيىەي، ھېلىقى ئوبۇل
كاجىمۇ؟... ئۇنىڭ بايللىقى قۇرۇسۇن !» دەپ، ھېچ يەردىن
خوتۇن تېپىلمامىتۇ. ئۇ ھارۋىسىغا بىر دەلىنى ئولتۇرغۇ-
زۇپ شەھەرگە مېڭىپتۇ...

ئەمدى شەھەردىن گەپ ئاڭلايدىغان بولساڭلار، يەنە
قىزىق:

شەھەردىمۇ يەنە بىر جاھىل بار ئىكەن. ئۇ ھەمىشە:

«ۋىيىھى، ئاپتايتا كۆيۈپ كېتىدۇ كىشى. سەھرايى قىيامەت دەپ، بىكار دەمدۇ كىشىلەر. مەيلى بولسا، ئاق بۇغدايمۇ ئالدىمغا كەلسۇن، قوغۇن - تاۋۇزلىرىمۇ...» دەپ، ئۆمرىدە سەھراغا چىقىپ باقمىغانىكەن. نېمىشىقدۈر، ئۇنىڭ ئۆيدى. دىمۇ ئەر توختىمايدىكەن. كىم؟ دېسە، جىمىلەك جاھىل، دەپ ھەممىگە پۇر ئىكەن... ئوبۇل بايىمۇ شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. «تېپىشىمغۇچە ئېلىشماس» دېگەندەك تېپىشىپتۇ. ئوبۇل باي: «ھەرنېمە بولسا، باي ئۆتكەن ئادەمنىڭ قىزىدە كەنگۇ... نىكاھ غايىب دېگەن شۇ» دەپ، ئۇ جۇۋاننى ئاپتۇ، بىرەر كۈن ئۆتە - ئۆتمىي، ئالغان خوتۇنىنى ھارۋىسىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئاتنى ئۆزى ھېيدەپ سەھراغا ئېلىپ مە. چىپتۇ، كۆزلەكە يېقىنلاشقاندا، كۆرەڭلەپ ئېتىزلارنى تا- ماشا قىلدۇرۇپتۇ، ماللىخىينى قىرلاپ:

— ئاشۇ كۆز يەتمەيدىغان قىرلارمۇ بىزگە قارايدۇ، —
دەپ ھارۋىنى بۇغدايلىق تەرەپكە تارتىپتۇ، —
قارىغىنا، بىزنىڭ بۇغدايىلار نېمىدىگەن تەكشى تاختا بولۇپ كەتكەن !

— ۋاي ئاتام... راستلا، بۇ بۇغدايىلارنى ئەجەب تەكشى قىرقىپتا، قانداقمۇ قىرقىپ بولغاندۇ؟!
— قىرقىمىغان، تاختا بويپتۇ...
— نېمە دېگەنلىرى ئۇ؟ قىرقىپتۇ.
— ياق، قىرقىمىغان.
— قىرقىپتۇ.

- هوي، تاختا بويتو، تاختا ! سفاريها . هتيپ
- قرقيپتو !
- قرقيمىغان دەيمەن، قرقيمىغان !
- قرقيپتو.

ئوبۇل «تاختا بولغان» دېگۈزەلمەي، ئاچىقىدا: «مانا قىرقىپتۇ» دەپ، خوتۇننىڭ تىلىنى قىرقىۋېتىپتۇ. جىـ مىلەك يەنە «قىرقىپتۇ» دېگەن ئىشارە بىلەن ھە دەپ ئىككى قولىنى قايچىدەك ھەرىكەتلەندۈرۈپتۇ. ئوبۇلنىڭ چاچلىرى تىكەنگە ئايلىنىپ، كاجلىقى مېڭىسىدىن تېشىپ چىقىپتۇ. «مانا ئەمىسە» دەپ تۇرۇپ، خوتۇننىڭ ئىككى قولىنى دولىسىغا يېقىن يېرىدىن چورتلا كېسىپ تاشلاپتۇ. خوتۇن يېقىلىپتۇ، يەنە بوي بەرمەي، يېتىپ تۇرۇپ، «قىـ قىپتۇ» دېگەن مەندە ئىككى پۇتنى قايچىدەك ھەرىكەـ

لەندۇرۇۋېرىپتۇ. ئوبۇنىڭ ئوغىسى تېخىمۇ قايىناب، كۆزدەن
گە «خۇن» تولۇپتۇ، غالىرىلىشىپ ئۆزىنىمۇ ئۇنتۇپتۇ
دە، خوتۇنىنى هارۋىغا بېسىپ ئاپىرىپ تىك قىرغاقتنىن
دەرياغا تاشلىقپتىپتۇ:

— ھە، مانا توي! — دەپ قارسَا، خوتۇن سۇ ئۇس.
تىدە ئوڭدا يېتىپ، دولىسى بىلەن سۇنى ئۇرۇپ، يەنە بوي
بەرمەي، ئىككى پۇتنى قايچىدەك ھەرىكەتلەندۈرۈپ، قىر-
قىپتۇ، قىرقىپتۇ دېگەندەك قىلىپ ئېقىپ كېتىپ بارغۇ.
دەك. ئوبۇل قىرغاق ياقىلاپ يۈگۈرۈپ توۋلاپ: «تاختا بول-
غان، دە، تاختا!» دەپ تىلاپتۇ ۋە:

— توختا، مەن سېنى سۇدىن سۈزۈپ چىقىپ، ئىككى
پۇتۇڭنى كېسىپ تاشلىمىسام! ... — دەپتۇ — دە، ئۆزىنى
تىك ياردىن دەرياغا تاشلاپتۇ، تازا قىرقىپتۇ. كاجلىق ئىك-
كىلىسىنىڭ ئۆمرىنى قىرقىپتۇ.

— نادان رىتىلە بىن لەھىپ پىسىچە دەلىمە ئەلك
غۇنۇھە پەڭلەھە.

— ئەپتەن بىم — ؟ فەڭقانابى پىشىلەنە ئەنلە —

— ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك

— ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك

— ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك

— ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك غۇن ئەلك

بۇرۇنىڭ بۇرۇنىسىدا بىر نادان بىلەن بىر تادان

ئۆتكەنلىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بۇ ئىككىيەنگە لىققىدە

پۇل سېلىنغان پۇل قاپچۇقى ئۇچراپتۇ. ئىككىسى ئۇنى تا-

لىشىپ قاپتۇ. تادان مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي نادان، ئاۋۇ يول بويىدىكى ئۈجمە دەرىخىنى

كۆردىڭمۇ؟

— كۆردىم، — دەپتۇ نادان.

— ئىككىمىزدىن بىرىمىز ئۈجمە دەرىخىگە چىقاىلى،

بىرىمىز پەستە قىلىپ ئۈجمىنىڭ غولىغا تىپەيلى. تەپكە-

نىمىز ئۈجمە ئۇستىگە چىققانى يەرگە چۈشورۇۋېتىلە-

سەك، تەپكىنىمىز ئۇتقان بولالى. چۈشورۇۋېتەلمىسىك،

ئۈجمە ئۇستىدىكىمىز ئۇتقان بولالى، بۇنىڭغا نېمە دەيى-

سەن؟ — دەپتۇ تادان.

نادان ئوپلىمايلا:

— ئۇنداق بولسا ئۈجمىگە مەن چىقاي، سەن ئۈجمىنى

تەپكىن، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ۋەدىلىشىپتۇ.

نادان ئۈجمىگە چىقىپ يوغان بىر شاخنى مەھكەم
قۇچاقلاپ تۇرۇپتۇ.
— قانداق، جايلىشىپ بولدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپىتۇ
تادان.

— جايلىشىپ بولدىم، قېنى تەپكىن، — دەپتۇ نادان.
— ئۇنداق بولسا قاراپ تۇر، — دەپتۇ تادان ۋە ئۈچـ
مىگە پۇتنىڭ ئۈچى بىلەن ئاستا بىرنى تېپىپ قويۇپ
قىرغا بېرىپ گۈلتۈرۈپتۇ. نادان، ئەمدى پۇل قاپچوقى مېـ
نىڭ بولدى دەپ، ئۈجمىدىن خۇشال سەكرەپ چۈشۈپتۇ.
تادان ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، پۇل قاپچۇقىنى قوينىغا
ساپتۇ.

بۇنى كۆرگەن نادان:

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ، ۋەدەڭدە تۇرماماسىن؟ ! —
دەپتۇ. تادان بەخرا مان ھالدا:
— ئېيتىپ باقه، مەن ئۈجمىگە بىرنى تەپتىم، مانا
سەن يەرگە چۈشتۈڭخۇ، سەن ھازىر ئۈجمە ئۈستىدىمۇ يَا
كى يەردىمۇ؟ — دەپتۇ.

نادان ئاغزىنى
ئېچىپلا قاپتۇ.
تادان پۇل قاپچۇـ
قىنى ئېلىپ،
ناخشا ئېيتقىنچە
كېتىپ قاپتۇ.

پەشگاس

بۇرۇنقى زاماندا بىر سوپى ئۆتكەن، ئۆزىمۇ، خو-
تۇنىمۇ گاس ئىكەن. ئۆمرىدە بىرلا قىز پەرزەنت كۆرۈپتۇ،
قىزىمۇ گاس تۇغۇلۇپتۇ. يىللار ئۆتۈپ، قىزىمۇ چوڭ بولۇپ
قاپتۇ. ئۇلار بىر - بىرىگە مەقسەتلەرنى ناھايىتى تەستە
بىلدۈرۈشىدىكەن. سوپىنىڭ يىگىرمە تۇياق قوي - ئۆچ -
كىسى بولۇپ، ئۇ ھەر كۈنى شۇلارنى بېقىش بىلەن مەش -
خۇل ئىكەن. سوپىنىڭ خوتۇنى بولسا ئۆينىڭ ئاش - تامد -
قىنى ئېتىدىكەن. قىزى ئولتۇرسا - قوپسا ئەرگە تېڭىش -
نىڭ غېمىدە ئىكەن.

بىر كۈنى سوپى ئادىتى بويىچە، ناماز بامداتقا مېڭىش -
تىن ئىلگىرى قويىلارنى قوتاندىن چىقىرىپ ئۆينىڭ ئارقى -
سىدىكى يايلاققا ھېيدەپ قويىپ، ناماز ئوقۇشقا كېتىپتۇ،
نامازدىن كېلىپ قارىسا، قويىلار كۆرۈنەپتۇ. ئۇ ئالدىرماپ -
تېنەپ خېلى بىر يەرگىچە بېرىپ ئىزدەپمۇ قويىلارنى
تاپالماپتۇ، ئاخىر ئۆيگە قايتىپ كېلىپ، خوتۇنىدىن:
— قويىلارنى ئوتلىسۇن دەپ يايلاققا قويۇۋەتكەنىدىم،

يوق تۈرىدۇ، سىلەر كۆرۈڭلارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئېرىدەن
نىڭ گېپىنى ئۇقالىغان خوتۇنى قىزىغا قاراپ:
— قوب، قىزىم، چاققان بولغىن، داداڭنىڭ قورسىقى
بەك ئېچىپ كەتكەن ئوخشايىدۇ، ئىتتىكىرەك ئاش ئېتىھىلى، —
دەپتۇ. ئانسىنىڭ گېپىنى ئۇقالىغان قىزى:
— مەن سىلەرگە ئەرگە تېگىمەن دېدىمەمۇ؟ ! ئەرگە
تەگىمەيمەن، بولدىمۇ؟ ! — دەپتۇ. خوتۇنىدىن جاۋاب ئالا.
مىغان سوپىنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپ، ئاۋازىنىڭ
بارىچە ۋارقىراپ:
— قويلارنى كۆرۈڭلارمۇ دىيمەن؟ ! — دەپتۇ. ئېرىدەن
نىڭ ئەلىپازىنى كۆرگەن خوتۇنى قىزىغا قاراپ ۋارقىراپتۇ:
— قوب دېدىم، قوب ! داداڭنىڭ قورسىقى ئېچىپ
ئۆلگۈدەك بولغان ئوخشايىدۇ.
قىزى ئانسىنىڭ چىرىيغا قاراپ يىغلاشقا باشلاپتۇ:
— مەن سىلەرنى ئەر تېپىپ بېرىڭلار دېدىمەمۇ، هو
هو... تويدۇمغۇ، هو، هو...

خوتۇنى ئېرىگە قاراپ قولى بىلەن كۈننى كۆرسىتىپ:
— تېخى كۈن ئەنە، تاماق يېڭىلى نېمانچە ئالدىرىاля؟ —
دەپتۇ.
ئېرى بولسا خوتۇنىنىڭ قول ئىشارىتىدىن «قوى شۇ
تەرەپكە كەتكەن ئوخشايىدۇ» دەپ چۈشىنىپ:
— سەن قوينىڭ شۇ تەرەپكە كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ
تۇرۇپ نېمىشقا توسمىدىڭى؟ ! — دەپ بىر شاپىلاق ئۇرۇپ

ئۆيىدىن چىقىپ كېتىپتۇ. شاپىلاق يېگەن خوتۇنى:
— سەن مېنى تاياققا قويىدۇڭ، زادى تاماققا ياردەملى.
شەمسەن - يوق؟! — دەپ قىزىغا كايىپتۇ.

ئانسىنىڭ تەنبىوسمىگە چىدىمىغان قىزى:
— كىمگە بەرسىڭىز شۇنىڭغا تېڭىمەن، ھى، ھى، ھى
قىنى، مېنى ئالىدىغان يېگىتنى كۆرسەتمەمىسىز؟!
دەپ، يىغلاپ ئۆينى بېشىغا كىيىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بىر -
بىرىنىڭ گېپىنى ئۇقالمىغان ئانا - بالا يىغلىشىپ،
قىرقىراپ ئاللا - تۆۋا كۆتۈرۈپتۇ.

ئەمدى گەپنى سوپىدىن ئاڭلایلى:
سوپى ئەتىگەندىن - چوشكىچە قويilarنى ئىزدەپ بار-
مىغان يېرى قالماپتۇ. ئۇ ئىزدە - ئىزدە ئۆز يېزىسىدىن
باشقا بىر يېزىغا بېرىپ قاپتۇ. سوپى كېلىۋاتسا، يولدا
بىر كىشى هارۋا ياساپ تۇرغانىكەن. سوپى، قويilarنى مۇشۇ
كىشى كۆرگەن بولمىسۇن، دەپ سوراپتۇ:
— ھەي بۇرادەر، بۇ ئەترابقا بىر توب قوي كېلىپ
قالغىنىنى كۆردىڭلارمۇ؟
هارۋا ياساۋاتقان كىشى سودىگەر بولۇپ، ئۇمۇ گاس
ئىكەن.

— ھە، تۆۋەنكى مەھەلللىدىن كېلىشىمەدە هارۋىنىڭ
ئۇقى سۇنۇپ كەتتى، — دەپتۇ ئۇ قولىنى تۆۋەن مەھەللە
تەرەپكە چېنەپ.
سوپى قول ھەركىتى بىلەن:

— ئۇ يەرگە باردىم، يوق، بۇ تەرەپكە باردىم، يوق.
مۇشۇ يەرگە كېلىپ قالدىمىكىن، دەپ سلىدىن سوراۋاتدە
مەن، — دەپتۇ.

— ھەئە، ھېچ گەپ يوق، بۇنداق ھارۋىدىن نەچچىنى
ياسىغانىمن، — دەپتۇ سودىگەر.

— ئەگەر قويلىرىم كەتكەن جايىنى كۆرسىتىپ بەر-
سەڭلار، بىر ئوغلىقىم بار، بېرىمەن، — دەپتۇ سوپى بىد-
تاقەت بولۇپ. سودىگەر قولى بىلەن كۈنىپىتىش تەرەپنى
كۆرسىتىپ:

— ھارۋىنى تېزراك ياسىۋالىسىم، ئۆيگە كۈن ئولتۇ.
رۇشتىن بۇرۇن بارمايمەن، — دەپتۇ.

سوپى سودىگەرنىڭ قول ئىشارىتىنى قويلىرىم كەتكەن
تەرەپنى كۆرسىتىپ بەردى دەپ خۇش بولۇپ:
— رەھمەت بۇراھىر، — دەپتۇ — دە، كۈنىپىتىش تە-
رەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئازراق مېڭىپلا قارىسا، قويلىرى
بىر چوڭ ئۆستەڭنىڭ بويىدا ئوتلاۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرگەن
سوپى ناھايىتى خۇش بوبىتۇ. ئۇ خۇشاللىقىنى باسالماي،
سودىگەرگە رەھمەت بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھېلىقى توکۇر
ئوغلاقنى بەرمەكچى بولۇپ ئۇنىڭ يېنىغا كەپتۇ ۋە:

— بۇراھىر، سىلىگە مىڭ رەھمەت، ئەگەر سلى قوي
بار جايىنى كۆرسىتىپ بەرمىگەن بولسىلا، قويلىرىمنى تا-
پالمايتىم، ياخشىلىقلرى ئۈچۈن مۇنۇ ئوغلاقنى بېرەي،
ئۆلتۈرۈپ يېسلىه، — دەپتۇ. بۇ توکۇر ئوغلاقنى كۆرۈپ

سودىگەرنىڭ جان - ئىمانى چىقىپ:
— ھېي ئوغرى، سېنىڭ ئوغلىقىڭىنىڭ پۇتىنى مەن
سۇندۇر دۇممو؟ ھۇ مۇتىھەم، يوقال كۆزۈمىدىن! — دەپتۇ.
سوپىمۇ بوش كەلمەي:
— قويۇمنىڭ بار يېرىنى كۆرسىتىپ بەرگەنگە بىر
ئوغلاق بەرسەم بولىدىمۇ؟ چوڭ قوي بەرسەم بولامتى؟!
ھۇ ئىنساپىسىز، سەن ماڭا قوي بېقىشىپ بەرگەنمىدىڭ؟!
دەپتۇ. سوپىنىڭ ئەلپازىنى كۆرگەن سودىگەر ماڭا تۆھمەت
قىلدى، دەپ چۈشىنىپ مۇشت كۆتۈرۈپ ئېتلىپ كەپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇلار جىدەللىشىپ توْتوشۇپ قاپتۇ.
— ھۇ، تۆھمەتخور!

— ھۇ، نائەھلى، ئىنساپىسىز!
شۇنداق قىلىپ، ئۇلار مۇشتلىشىپ كېتىپتۇ، بىر دەم.

